

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. maja 1917.

Treść: (№ 213. i 214.) 213. Rozporządzenie, w sprawie wypłacania kuponów procentowych piątej austriackiej pożyczki wojennej przez urzędy pocztowe. — 214. Rozporządzenie o powszechnem uregulowaniu konsumcyi zboża i produktów mlewa.

213.

Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrem skarbu
z dnia 6. maja 1917,

w sprawie wypłacania kuponów procentowych
piątej austriackiej pożyczki wojennej przez urzędy
poczto-w.

1. Kupony procentowe piątej austriackiej pożyczki wojennej, a mianowicie od sztuk po 50 K., 100 K., 200 K., 1.000 K i 2.000 K., wolnej od podatku $5\frac{1}{2}\%$ umarzającej się pożyczki państwej, oraz od sztuk po 1.000 K wolnych od podatku $5\frac{1}{2}\%$ bonów skarbu państwa, będą wypłacały te urzędy pocztowe, które według punktu 1. rozporządzenia z dnia 13. września 1915, Dz. u. p. Nr. 274, upoważnione są do wypłacania kuponów pożyczki wojennej.

Upoważnienie eraryalnych urzędów pocztowych oraz znajdujących się w miejscu siedziby eraryalnego urzędu pocztowego klasowych urzędów pocztowych do wyjątkowego wypłacania kuponów ogłosi się przez przybicie obwieszczenia w odpowiednich urzędach pocztowych.

2. Postanowienia punktów 2. do 6. wspomnianego rozporządzenia mają zastosowanie także do wypłacania kuponów piątej pożyczki wojennej.

Spitzmüller wlr.

Urban wlr.

214.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. maja 1917

o powszechnem uregulowaniu konsumcyi zboża i produktów mlewa.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, i rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, rozporządza się, co następuje:

Uchyla się § 1. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 75, tudzież postanowienia §§ 1. i 2. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 15. stycznia 1916, Dz. u. p. Nr. 15. W ich miejsce wstępują następujące postanowienia:

§ 1.

Aż do dalszego zarządzenia nie wolno jednej osobie zużyć więcej produktów mlewa niż 200 g dziennie (1400 g tygodniowo).

Dla osób ciężko pracujących wynosi dopuszczalna do zużycia ilość produktów mlewa 300 g na głowę dziennie.

Przy pobieraniu chleba liczy się zamiast 5 g produktów mlewa 7 g chleba, dopóki polityczna władza krajowa nie ustali innego stosunku.

Urząd dla wyżywienia ludności ustanowi w miarę rozporządzalnych zapasów za każdym razem najwyższy wymiar tych ilości, jakie za odaniem jednego odcinka urzędowych kart wykazowych mają być każdocześnie wydawane.

Zarządzone po myśli poprzedniego ustępu zniżenie przeznaczonej do zużycia ilości niema jednak zastosowania do takich osób, które wśród szczególnych stosunków spełniają stale w przedsiębiorstwach górniczych lub przemysłowych najcięższą pracę fizyczną (robotnicy pracujący bardzo ciężko).

W miejscowościach, w których nie zaprowadzono wykazów co do konsumpcji chleba i mąki, należy przez wydanie odpowiednich zarządzeń postarać się o to, aby przeznaczone każdocześnie do zużycia ilości były przestrzegane.

§ 2.

Przedsiębiorcy gospodarstw rolnych mogą dla wyżywienia siebie i swych domowników (czeladzi) tudzież tych robotników i funkcyonariuszy, którym wolny wikt lub zboże na chleb i produkty mlewa należą się tytułem wynagrodzenia, zużywać swoje zapasy zboża i produktów mlewa w ilości, nie przekraczającej na głowę 250 g zboża dziennie.

Dla osób tego rodzaju ciężko pracujących wynosi dopuszczalna do zużycia ilość 300 g zboża dziennie.

§ 3.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 15. maja 1917.

Höfer wlr.